14 Jezusovo spremenjenje

Druga Postna nedelja

Matej 17,1-13

Čez šest dni je Jezus vzel s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza in jih peljal na visoko goro, na samo. Vpričo njih ge je spremenil. Njegov obraz je zasijal kot sonce in njegova oblačila so postala bela kot luč. 'In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, ki sta govorila z njim. Oglasil pa se je Peter in rekel Jezusu: »Dobro je, da smo tukaj, Gospod! Če hočeš, postavim tu tri šotore; tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.« s Ko je še govoril, jih je obsenčil svetel oblak, in glej, glas iz oblaka je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!« Ko so učenci to zaslišali, so padli na obraz in se zelo prestrašili. 'In Jezus je pristopil, se jih dotaknil in rekel: »Vstanite in ne bojte se!« Ko pa so povzdignili oči, niso videli nikogar razen Jezusa samega. 9In medtem ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal: »Nikomur ne povejte, kar ste videli, dokler Sin človekov ne bo obujen od mrtvih!« "Učenci pa so ga vprašali: »Zakaj torej pismouki govorijo, da mora najprej priti Elija?« Odgovoril je: »Elija res prihaja in bo vse prenovil. Povem pa vam, da je Elija že prišel, a ga niso prepoznali, temveč so storili z njim, kar so hoteli. Tako bo tudi Sin človekov trpel od njih.« Tedaj so učenci doumeli, da jim je govoril o Janezu Krstniku.

25. januar 1872

Tukaj imate ponovno dogodek iz Mojega zemeljskega življenja, ki skriva v sebi globlji nebeški pomen. Kakor je bil ta dogodek nekoč pomemben za Moje učence, ki so Me spremljali, tako je tudi v duhovni ustreznosti zelo pomemben za vas in za vse človeštvo v prihodnosti, kateri greste naproti. Ta dogodek bomo opazovali in pojasnili, kaj je v tistem času za Moje učence pomenil, in bomo potem prešli na njegovo duhovno ustreznost: kako, kdaj in kje se bo ponovil v sedanjem času, in kako bo, obnovljen, v sedanjosti imel enak učinek, kakor nekoč na Moje tri učence, ki so Me spremljali in na njihov nadaljnji način življenja in delovanja.

Evangelij navaja, da Sem povedel Moje učence Petra, Jakoba in Janeza s Seboj na hrib. Tam so Me videli spremenjenega, to je, videli so Me z njihovimi duhovnimi očmi kot Tistega, kar pravzaprav Sem, Sem bil in Bom. Pred seboj so Me videli kot visokega duha, čigar obleka, ki je bila bela, ustreza resnici, in Moj obraz je sijal kot sonce, to je, izžareval ljubezen. Tam poleg so videli dva mogočna podpornika vsega Mojega bodočega učnega sistema, ki sta največ prinesla k temu, da sta Mi Moje delo olajšala in sta bila predhodnika in pripravljalca poti - videli so Mojzesa in Elija, s katerima Sem govoril. Nadalje so slišali iz oblaka glas, ki je govoril enake besede, kot nekoč pri Mojemu krstu v Jordanu, ki so zvenele: "To je Moj ljubljeni Sin, ki me razveseljuje; Njega morate poslušati!"

Ta vizija, ki je bila Mojim trem učencem dovoljena, jim je imela namen ponuditi predokus njihove lastne usode. Peter, katerega Sem imenoval `skala', na kateri hočem zgraditi Mojo cerkev, je imel podobno nalogo, kakor nekoč Mojzes, ki je judovski narod pripravljal na Moj prihod. Dal jim je zapovedi in pravila o vedenju, ki ga je judovski narod lažje sprejel kakor katerikoli drug, da bi ga naredil za izvoljeni narod, sredi katerega Sem se odločil priti na zemljo.

Elija, v svoji ponovni preobleki v človeško obliko kot Janez Krstnik, je v malem

izpolnil tisto, kar je moral Mojzes delati v velikem, tako je bil Janez Moj ljubljenec - zaradi njegovega posebnega delovanja in zaradi tega, ker je prav on živel dlje kot vsi ostali učenci - določen, da v poslednjih letih svojega življenja v Razodetju opiše svetu njegov duhovni potek vse do očiščenja in zapusti pričevanje, da se zapovedi, katere Sem položil v Moje stvarstvo - bodisi kot moralni ali fizični zakoni - ne smejo prezirljivo obravnavati.

Ti učenci, kot še živeči na tem svetu, in Mojzes in Elija, ki nista bila več v mesu, so Me bili deležni gledati v vsem Mojem veličastju in Me spoznati za Tistega, za čigar veliko duhovno kraljestvo morajo žrtvovati vse, da bi Mojemu delu podali trajnost.

Videli so Me v tisti blaženosti, kakršno lahko človeško srce v zemeljskem telesu prenese le nekaj trenutkov, in prav ta nikoli slutena blaženost in sreča je povzročila, da je Peter zaklical: "Gospod, tukaj je dobro biti! Če hočeš, bi tukaj postavili tri šotore!"

Toda, ker takšni trenutki služijo samo kot obujevalci, spodbujevalci in krepitelji, ko grozi nevarnost ali omahljivost zavira srce, so bili samo kratkotrajni. Da pa bi jim ostali v trajnem spominu, so iz belega oblaka izzvenele, kot duhovna senca Moje osebe, še tiste skrivnostne in pomembne besede: "To je Moj ljubljeni Sin, nad katerim se veselim; Njega poslušajte!" Ta glas je svetoval Mojim učencem, naj bodo še bolj pozorni na Moje besede in jih resnično vtisnejo v srce, da bo iz njih nekoč zrastlo zeleneče drevo življenja, ki bo pod svojo senco zbralo vso človeštvo, kjer bo našlo zavetje v vsem svojem trpljenju in nesreči.

Vzrok, da Sem učencem ukazal, naj o tem dogodku molčijo, dokler ne Bom prenehal z Mojim poučevanjem in ga z vstajenjem okronal, je v tem, ker bi drugi učenci dvomili o tej prikazni, ali pa jo ne bi razumeli, ker tudi Moji učenci kot vsi ljudje, niso vsi posedovali enake moči dojemanja.

To je bil pravzaprav potek tistega svečanega dogodka, ki se mora tudi sedaj ponoviti. Kar je bil v tistem času Mojzes, ki je judovski narod pripravljal na Moj nauk, se je to zgodilo tudi pozneje s Petrom, kot ustanoviteljem katoliške cerkve. Kar je bil Elija kot Janez Krstnik v tistem času, so bili v vašem času možje, ki so cerkev, katero je osnoval Peter, morali očistiti in otrebiti, da ne bi popolnoma izgubila duhovno vrednost.

Kakor je v tistem času predstavljal Peter bodočo oporo Mojemu nauku, bodo sedaj prišli drugi ljudje, ki bodo na novo vzpostavili Moje kraljestvo. In kakor je bil judovski narod v Mojem času preko farizejev in pismoukov zapeljan v zmote, je tako tudi sedaj vso človeštvo vezano na uporabo ceremonij in obredov, ter živi v izpolnjevanju črk brez razumevanja duhovnega pomena besede Mojega tako preprostega Evangelija.

Torej bodo morali ponovno priti ljudje, ki bodo Moj nauk ponovno postavili nazaj na njegovo izvirno osnovo, na Moje lastne besede.

Tako, kakor ne bodo ti poklicani ljudje takoj pri tem uspešni, da bi vse človeštvo poučili - kakor tudi Mojim učencem ni to takoj uspelo - so kljub temu določeni za sejanje semen. Nič ne de, če bo to kjerkoli padlo na dobro zemljo, ali na pot, ali na kamnita tla in skalovje. Seme, ki je pričelo kliti, bo nadomestilo izgubljeno in bo pripravilo duhovna tla tako, da bodo vredna z veselo radostjo pričakati Moj drugi prihod.

Kakor Sem v tistem času vzel učence s seboj na višino in jim dal majhen vpogled v plačilo, ki jih čaka, če bodo zvesto vztrajali pri Meni, se tako dogaja tudi še danes, da mnoge, ki so Mi vdani, ki se Mi v samoti in v tišini noči predajajo, vodim navzgor daleč nad zemeljski svet, da bi jim tam odprl in v veliki perspektivi pokazal, veličastno bodočnost, katero lahko pričakujejo, če bodo ostali zvesti Meni in Mojemu nauku. Zares, posamezniku dopustim, da celo občuti vso blaženost Mojega mogočnega vpliva v njegovem srcu, pri čemer mu pokažem bežen vpogled v najvišjo resnico v rožnati luči ljubezni in mu na ta način v veličastnem spremenjenju razodenem Mojo lastno Bit, izraženo z blaženostjo, katero tukaj ni mogoče prenašati, temveč samo v višjih področjih v duhovnem telesu.

Mojzes je zgradil svoje zapovedi na neizpodbitnih načelih judovske religije na eni sami ideji: Obstaja samo eden Bog! In zaradi tega je bil judovski narod - in nobeden drugi - primeren, da Me prišteje k svojim. Ker je v tistem času vsepovsod vladalo mnogoboštvo, je bilo nemogoče vse bogove naenkrat odpraviti in namesto njih postaviti samo enega. Toda pri Judih je obstajal samo en Bog; zato je torej pri njih bilo lažje zgraditi Božjo religijo.

Tako je bil Mojzes pripravljalni delavec, kakor delavec v vinogradu, ki okopava zemljo. Za njim pa je prišel tisti, ki je obrezoval trto in to je bil Elija. V svojem času je obrezoval in pozneje še enkrat kot Janez Krstnik vitice, vzbujene z obrezovanjem k dejavnosti, da bi dosegle boljše plodove, da bi bil potem obiralec s svojimi predhodnimi delavci zadovoljen. Tako je bil Janez Krstnik drugi delavec v Mojem vinogradu, dokler nisem prišel Sam in se zadnji oprijel dela, da Sem manjkajoče dopolnil in plodove pripeljal do zorenja. To pomeni, da Sem iz razpadajoče in ležeče zemlje okoli debla trte, priklical novo življenje, ki je potem, ko je postajalo okoli debla vedno bolj požlahtnjeno, dozorelo in bilo vzgojeno iz grobe materije v finejše ali čistejše duhovno sadje - grozdje.

Kar je bil pred tem Mojzes, je bil pozneje tudi Peter, skala, na kateri je bila potem osnovana Moja cerkev. Vsi preobrati in viharji je niso mogli uničiti. Dovolj pogosto je

sicer postala popačena z vladoželjnostjo in oblastjo posameznih ljudi; toda kakor se je nekoč pred Mojimi apostoli zgodilo Moje spremenjenje, pri katerem je Moje duhovno Božansko bitje sijalo skozi Mojo zemeljsko obliko, tako se godi tudi sedaj: Duhovno oblačilo je pričelo sijati iz zemeljskega pompa in ceremonij katoliškega kulta in njegovega zmotnega nauka. Čiščenje in spremenjenje se pričenja. Noči bo sledilo svitanje in svitanju - dan!

Svetloba dolgo zadrževane resnice se prikazuje. Slutnja višjega zanosa ter spremenjenja, živi v vseh srcih in vsi čutijo duhovni veter, ki predira skozi posvetnost in prebuja speče. Kakor da bi svetlobni žarek padal skozi polokna na spečega, ki se zbujen z življenjsko močjo, prične v postelji obračati, ne da bi se zavedal, kako se mu je to zgodilo, - tako se že pričenja ta spremenjenost. Svita se že v mnogih glavah.

Mojzes je pripravljal z njim živeči judovski narod na Moj sprejem, za njim prihajajoči rod pa Peter, in tisti v sedanjem času nad Mojim naukom navdušeni učitelji bodo Janezi, ki bodo - kakor nekoč Moj učenec - postali tudi Moji ljubljenci in ostali priče Moje ljubezni in Moje milosti do njihove pozne starosti. Tako se dopolnjuje enak duhovni prečiščevalni proces, najprej iz trdega v mehko, iz tega v hlape in iz hlapov v eter in končno v duhovno!

Kakor Sem bil v tistem času pribit na križ, Moj nauk zasmehovan in Moji učenci sramoteni in preganjani, tako bo tudi sedaj. Namesto Moje osebe bodo ljudje pribijali na križ Moj nauk in ga zasramovali. Moji borci se bodo morali boriti z vsemi mogočimi krivicami; toda tudi oni bodo zmagoslavno šli naprej in Me bodo pri Mojem naslednjem prihodu ugledali obsijanega. Glas njihove vesti jim bo potem zaklical: "Blagoslovljeni, ki ste ostali zvesti Njemu, ki ste prisluhnili Njegovim besedam, jih izvajali in jih prenašali na druge na način, kakor On hoče, da bi jih ljudje razumeli!"

Ta spremenjenost oziroma obsijanost pa potem ne bo več - kakor nekoč pri Mojih učencih - minila, temveč Me bodo

Moji utiralci poti lahko večno gledali iz obličja v obličje in se bodo skupaj z vsemi, ki so že prej umrli, veselili Moje in vaše zmage.

To je ustrezajoč pomen spremenjenja. Zagotovite si, da boste tudi vi v njem sodelovali, da boste lahko tudi vi prišteti k tistim, ki vse posvetno zavračajo in so postavili edino Mene in Moj nauk za glavni smisel,svojega življenja in navdihnjenja! Potem boste lahko v trenutkih najvišje blaženosti, ko vam bo odprt vaš duhovni vid, videli v osebi Tistega, spremenjenega, ki vas že dolgo obsipava s Svojimi blagoslovljenimi besedami milosti in vas želi narediti za Svoje otroke. Amen.

Gottried Mayerhoffer
Gospodove pridige